TÜRKİYE'DE GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİ

GÖREV ve HEDEFLER

TİSTAV

birlik ve mücadele yayınları

14C/8023

TÜRKİYE'DE GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİ

GÖREV VE HEDEFLER

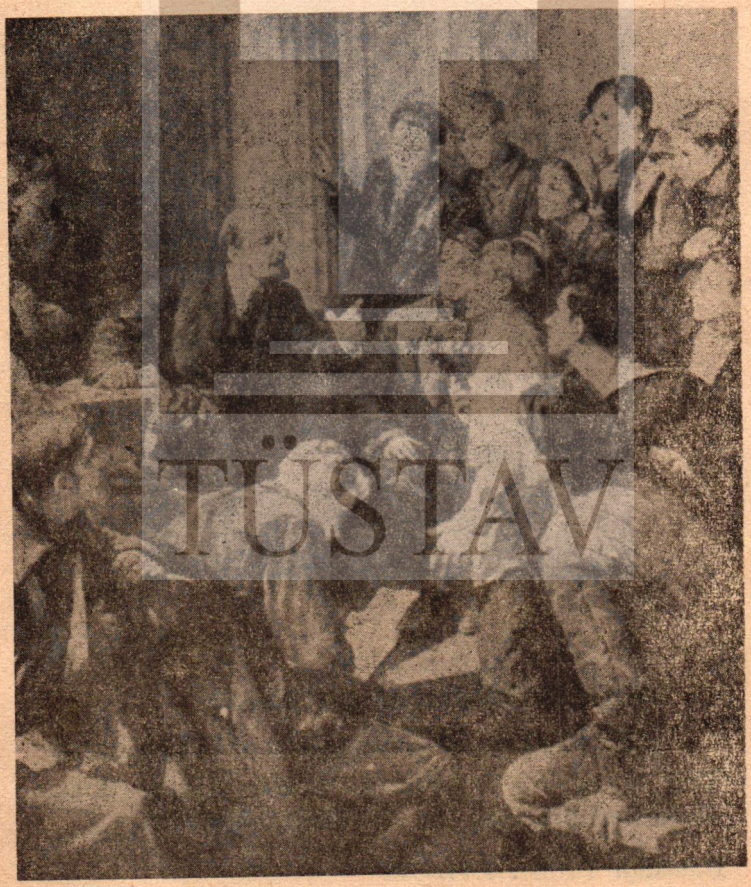
TÜSTAV

BİRLİK VE MÜCADELE YAYINLARI

Sahibi : Ali Biçer ■ Yönetim Yeri : Hürriyet Cad. Can Pasajı No : 10 Antakya - HATAY ■ Dizgi - Baskı : Halkevleri Basımevi Tel : 17 65 53 - ANKARA

Basıldığı Tarih : 7.11.1979

«Gençlik, öğrenci gençlik ve bilhassa işçi gençlik mücadelenin sonucunu belirleyecektir.» (LENİN)

TÜSTAV

ÖNSÖZ

Dost ve militan okurlar,

Ülkemiz sosyalist hareketinde acil bir ihtiyaç halindeki birlik doğrultusunda atılan somut ve sağlıklı adımların gençlik hareketindeki kıvanç verici yansıması elinizdeki kitapcıkla vardığı aşamayı ortaya koymaktadır. Birlik yolunda güçlerini birleştiren SGB ve GEB gençlik örgütlenmesi anlayışlarını ve gençlik hareketine bakışlarını bilimsel ilkeler ve örgütsel deneyleri temelinde ifade ederek Türkiye gençliğine sunmayı uygun görmüşlerdir.

Birleşik Gençlik Örgütünün niteliği, görevleri, ve işçi-öğrenci-köylü gençlik yığınlarının mücadele hedeflerini içeren çalışmamız Türkiye gençlik hareketinin ulaştığı aşamanın da bir ürünüdür. Kuşkusuz somut görev ve hedeflerin geliştirilip zenginleştirilmesi, bizzat mücadele içinde yeni deneylerin kazanılması ile, siz okurların eleştiri ve önerileriyle sağlanabilir. Birlik yolunda güçlerini birleştiren gençlerin merkezi yayın organı olan GENÇ SOSYALİST gazetesi başta olmak üzere tüm yayın faaliyetimizde en geniş gençlik yığınlarına seslenmeyi sürdüreceğiz.

Gençlik hareketinin faşizme, emperyalizme, tekellere karşı mücadelede güç ve eylem birliklerinden geçerek Cephe Birliği'ni sağlamak, tüm gençliği Marksizm-Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmi ruhuyla eğitmek, gençliğin en militan, fedakar unsurlarını Gençlik Birliği saflarında yetiştirmek, işçi sınıfı siyasi hareketinin yolunda kararlıca yürümekle mümkün olacaktır. Gençlik

hareketinde kısır tartışmalara bir son vererek somut görevler temelinde gençlik güçlerinin birliğini sağlamak her zamandan daha önemlidir.

Bu görevlerin bilincinde olan, sorumluluğunu duyan tüm devrimci, ilerici gençleri göreve çağırıyoruz!

Birlik Yolu platformunda ifadesini bulan ideolojik temellerde mücadele yürütecek olan Gençlik Birliği saflarını güçlendirmeye çağırıyoruz!

Burjuva ideolojisi ve her türlü uzantılarıyla, revizyonizm ve oportünizmle bağları koparmaya, Marksizm-Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmi hattında Komsomol çatısı altında bütünleşmeye çağırıyoruz!

Gün birlik ve mücadele günüdür, görev başına!

TÜSTAV

KAPİTALİST TOPLUMDA GENÇLİK

Sınıflı toplumların sonuncusu olan kapitalist toplum tarih sahnesine çıkalı beri başta işçi sınıfı olmak üzere sömürülen sınıfların genç kuşakları ücretli kölelik sisteminin ezici baskısına doğrudan hedef oldular. Burjuvazi gençliğe taze işgücü ve sömürü çarklarının yedek parçaları gözüyle baktı, türlü aldatmaca ve şartlanmalarla gençleri kendi düzeninin uysal köleleri haline getirmeye çalıştı. Varlığını belirleyen kâr hırsını tatmin için genç kuşakları daha fazla sömürmenin yol ve yöntemlerini geliştirdi. Bir yandan da kapitalist sistemin, sömürü ve baskının kader olduğunu, kanıtlamaya, gençlerin geleceğe yönelik özlemlerini bu sistem sınırları içine hapsetmeğe, ufuklarını karartmağa gayret etti.

Buna karşılık kapitalist sistemin özünde yatan çelişkiler gençliği her geçen gün daha fazla etkilemeye, düzene karşı tavır almaya itti. Kapitalist toplumda milyonlarca genç gündelik yaşantıları içinde dahi sistemin kendilerine vadettiği geleceği görerek, daha iyi bir gelecek için mücadele gereğini kavradılar. Toplumsal olaylara karşı duyarlılık, atılganlık ve fedakârlık gibi genç kuşağın belirgin yapısal özellikleri, kendi geleceklerine sahip çıkma bilinciyle birleşince kapitalist toplumun derinleşen çelişkilerini toplumsal kurtuluşla çözmek yolunda önemli bir güç haline geldi.

Dünya nüfusunun giderek artan büyük bir oranı gençlerden oluşmaktadır. Kapitalist dünyada ağır bir sömürü altındaki işçi sınıfı saflarına hergeçen gün çocuk yaşta

milyonlarca genç işçi katılmakta, sınıf savaşında proletarya ordusunun genç neferleri çoğalmaktadır. Ucuz işgücü peşindeki kapitalistlerin işçi gençliğe «ilgisi» nedensiz değildir. Sömürü düzenini sürdürebilmek için, tükenmek bilmeyen kâr hırsını tatmin için, büyük bir iştahla sömürülecek taze işgüçlerine, genç kuşaklara daha fazla yönelmektedir. Bizzat üretim sürecinde aldığı yer nedeniyle sonuna kadar kararlı en devrimci sınıf olan işçi sınıfı kapitalizmin mezarını kazarken, işçi gençlik de bilfiil mücadele içinde «proletaryanın nöbet değiştiricileri» olarak saflarda yerini almaktadır.

Kapitalizmin sadece işçi sınıfı için değil, tüm emekçi kesimler için sömürü ve baskı düzeni olması, tekelci aşamaya ulaşmasıyla daha da açıkça görülmekte, sınıflar mücadelesinde saflar belirginleşmektedir. Sistemin gereği olan geniş bürokratik ve teknik kadroları yetiştiren burjuva eğitim kurumlarında öğrenci gençlik «düzenin uysal köleleri» olmaya aday sayılmakta, yaratıcılığı ve enerjisini sömürünün devamı için kullanmaya yöneltilmektedir. Toplumda alacağı yer ve içinde bulunduğu koşullarda sıkı sıkıya bağlı olduğu sınıfsal kökeni itibariyle esasen küçük burjuva sınıf karakteri gösteren öğrenci gençlik, tekelci kapitalizmin kendisine hazırladığı «geleceğe» artan biçimde tepki duymakta, politik duyarlığı yükselerek çıkarlarının ne yanda olduğunu daha iyi görmektedir. Politikleştiği oranda egemen sınıfların ağır baskılarına maruz kalmakta, gerçek kurtuluşun işçi sınıfının yanında saf tutmada olduğunu günbegün kavramaktadır.

Tekellerin hızla yoksullaştırdığı küçük mülkiyete bağlı tüm gençlerin sınıfsal tepkileri yeni yönelimler kazanarak proletarya ideallerine yakınlaşmaktadır. Emekçi köylülüğün toplumsal üretimden aldığı pay giderek azalırken köylü gençliğin bir kesimi hızla proletarya saflarında doğ-

rudan katılmakta, büyük kesimi de çıkarlarının işsizlik ve yoksulluğun kaynağı olan tekelci kapitalizme ve gerici egemen güçlere karşı olduğunu kavrayarak sınıf düşmanına karşı cephe almaktadır.

Sömürü düzeninin devamı için baskı ve gericiliği artıran egemen sınıflar bir bütün olarak gençliğe açlık, sefalet, işsizlik ve zulümden başka bir gelecek hazırlamıyorlar. Bizzat kendi yaşantılarında bu gerçeği kavrayan gençler kendi geleceklerini kendileri kurmak için yepyeni bir dünyanın yaratıcısı olan işçi sınıfı ile çıkar birliği için dedirler. Baskı ve sömürünün kaynağı olan emperyalizme ve kapitalist düzene karşı işçi, köylü, öğrenci gençliğin bir bütün olarak örgütlü mücadeleye kazanılması gereği, işte bu somut nedenden doğmuştur.

KOMÜNİST HAREKET VE GENÇLİK

Yepyeni bir dünyayı yaratma mücadelesi veren işçi sınıfının öncüleri, komünistler, mücadele tarihinin başlangıcından beri gençliğe özel bir önem vermişlerdir. Tüm emekçi sınıf ve tabakaların aydınlık geleceğini yaratmak ödevi bu yaklaşımı zorunlu kılmaktadır. Çıkarları kapitalist düzenin yıkılmasından yana olan tüm sınıf ve tabakaların geleceği gençlerin ellerinde şekillenecektir. Ve geleceği kazanmak isteyenler gençliği kazanmak zorundadırlar. Sömürü düzeninin devamı için gençliğe «özel ilgi» gösteren burjuvazinin aksine işçi sınıfı öncüleri gençliğe daha güzel bir geleceği kendi elleriyle yaratma yolunda gerçek kurtuluş hedeflerini göstermektedirler.

Sömürü düzeninin yıkılması için mücadele eden tüm toplum kesimlerinin öncüsü komünist hareket, gençliğe yaklaşırken onun içinde bulunduğu koşulları, yapısal özelliklerini titizlikle değerlendirmiş, gençliği kazanmanın yol ve yöntemlerini geliştirmiştir. Sınıflar mücadelesinin genç

savaşçılarını yetiştirmek yanında, kapitalist sistemin boyunduruğu altındaki genç kuşakların somut hak ve talepleri uğruna mücadeleyi görev bilerek gençliğin gerçek dostu olduğunu kanıtlamıştır. Sahte dostların aldatıcı vaadlerine karşılık bizzat hayat içinde onların sorunlarına eğilerek çözme uğrunda mücadele etmiştir. Gençliği sınıfsal konumlarından koparmadan ancak ayrı bir kategori olarak ele almayı gerektiren ortak yapısal özelliklerinin tespiti ile ona doğru biçimde yaklaşan komünist hareket, gençlerin bu özelliklerini sınıf mücadelesinde olumlu bir doğrultuda geliştirmeyi başarabilmiştir.

Dünya Komünist hareketinin büyük önderi Lenin, gençliği en iyi biçimde tahlil ederek komünistleri gençliğe yaklaşmada yaratıcı ve yapıcı olmaya yöneltmiştir. Burjuvazinin ve oportünistlerin tersine, gençliğe büyük bir cesaret ve açık yüreklilikle yaklaşmayı önerirken o, geleceğin sahiplerinin nasıl kazanılacağını çok iyi görüyordu. Gençliğin dinamizmi, duyarlığı, ataklığı ve fedakarlığının işçi sınıfı bilimi rehberliğinde ne büyük bir güce dönüşebildiğini en iyi kanıtlayan da o oldu. Bunun veciz bir ifadesini Lenin'in kendi sözlerinde bulmak mümkün. Geniş devrimci gençlik kitlesinin neden bütün gücüyle bolşeviklere katıldığı sorusuna cevaben Engels'ten aktararak şöyle diyordu: «Biz geleceğin partisiyiz, gelecekse gençliğindir. Biz bir yenilikçiler partisiyiz, yenilikçileri büyük bir istekle izleyen de, her zaman gençliktir. Biz parti olarak, eski çürümüşlüğe karşı özveri isteyen bir mücadeleyi yürütüyoruz, özveri isteyen bir mücadeleyi yüklenmede ise, gençlik her zaman önde gelir.»

Gençliğin büyük öğretmeni bıraktığı muazam miras içerisinde gençliğe bakış ve onun örgütlenmesi konusunda da temel taşları yerleştirmişti. Bunların ışığında dünya komünist hareketi zengin deneyler kazandı, gençliği kazanmada büyük yol katetti.

KOMÜNİST HAREKETİN GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNE BAKIŞI

Bilindiği gibi sınıf mücadelesinin herhangi bir sorunu örgütlenme sorunundan bağımsız ele alınamaz. Kendiliğinden gelişen hareketlerin dahi asgari bir örgütlülük düzeyinin sağlanması halinde çok daha büyük bir güce dönüşmesi mümkündür. Örgütlü mücadele hayatın her alanında başarıya ulaşmanın zorunlu bir koşulu olmuştur. Gençlik hareketini örgütlü güce dönüştürmek, onun yapısına ve özelliklerine uygun yol ve yöntemlerle komünist hareketin gençliğe önderliğini sağlamak gençlik örgütlenmesine can alıcı bir önem kazandırmıştır.

Komünist hareketin doğuşuyla hayata geçirilen çeşitli gençlik örgütlenmeleri Komünist Enternasyonalin oluştuğu dönemlerde Lenin'in çözümlemeleriyle örgütsel ve ideolojik esaslarına kavuştu. İşçi sınıfına ihanet eden İkinci Enternasyonal'in oportünist önderlerinin gençliğe yaklaşmadaki güvensiz ve iki yüzlü tutumunun sergilenmesi üzerine oturan bilimsel gençlik örgütlenmesi ilkeleri komünist gençlik hareketinin gelişmesine yeni bir dönem açıyordu. Kapitalist toplumda gençliğin konumu ve özellikleri komünist hareketin gençliği örgütlemedeki yaklaşımına temel teşkil etmekteydi.

Gençlik yığınları giderek artan oranda kapitalist düzene karşı tavır alıyordu. Onların somut talepleri uğruna tutarlı bir mücadele yürütmek ve bunu devrim davasına yöneltmek gerekiyordu. Gençliği düzene karşı sağlıklı bir mücadeleye sokmak için onları Marksizm-Leninizm ruhuyla eğitmek, kendilerini yanlış yollara sürükleyecek sahte dostlara karşı ideolojik olarak silahlandırmak gerekiyordu. Bunu, yapısal özelliklerini gözönünde tutarak mücadele içinde özel yol ve yöntemlerle başarmak ge-

rekiyordu. Son olarak da proleterya partisine genç savaşçılar yetiştirmek, insiyatif ve yeteneklerini geliştirmelerini sağlamak gerekiyordu. İşte bu gereksinmelere cevap verecek bir örgütlenme komünistlerin gençliği nasıl örgütleyeceği sorununa en uygun çözüm getiriyordu. Böylesi bir örgütlenme kuşkusuz niteliği ve görevleri itibariyle ortak ideolojik temelde gönüllü birlik esasında gerçekleşebilirdi. Ve kuşkusuz bu temel Marksizm-Leninizm ve proleterya enternasyonalizmi idi.

«Orta yaşlılar ve yaşlılar çok kere, gençliğe nasıl yaklaşacaklarını bilmiyorlar. Çünkü gençlik sosyalizme zorunlu olarak, babalarından farklı bir usulde, başka yollarla, başka biçimlerde, başka koşullarda ilerlemelidir. Sonuçta bu nedenle biz kesinlikle Gençlik Birliğinin örgütsel bağımsızlığından yanayız. Yalnızca oportünistler böylesi bağımsızlıktan korktukları için değil, konunun tabiatının ta kendisi nedeniyle. Çünkü onların kesin bağımsızlığı olmazsa, aralarından iyi sosyalistler yetiştirmeyi ya da kendilerini sosyalizmi ileri götürmeye hazırlamayı başaramıyacaklardır.» (LENİN)

Komünist Gençlik Enternasyonali nin kuruluşuyla somut ifadesini bulan komünist gençlik örgütlenmesinin ana ilkeleri gençlik örgütlenmesi anlayışının en özlü formülasyonudur. Proletarya partisinden örgütsel olarak bağımsızlık, ideolojik bağımlılık olarak özetlenebilecek bu temel ilkeler bağımsız komünist gençlik örgütlerinin varlığına esas teşkil etmektedir.

Örgütsel bağımsızlık gerekliydi çünkü, genç, işçi sınıfı savaşçılarının yetişmesi, insiyatif ve deney kazanması, parti yaşantısına hazırlanması en iyi, sorumluluğunu kendilerinin üstlendiği bir örgüt çatısında başarılabilirdi. Gençler, kendi yaşıtlarına nasıl yaklaşacaklarını

kendi örgütsel faaliyetleriyle daha iyi kavrayabilirler, politik olgunluklarını bizzat kendi deneyleriyle geliştirebilirlerdi. Doğrudan partiye kazanılamıyacak gençleri bağımsız gençlik örgütüne kazanarak eğitmek, yetiştirmek mümkün ve gerekliydi.

Gençlik örgütünün proleterya partisine tavırda bağımlılığı zorunluydu. Çünkü doğru bir siyasi önderlik olmaksızın tutarlı bir mücadele verilemezdi. Gençliği burjuva ideolojisi ve onun uzantılarından korumak Marksizm-Leninizmi benimsemekle mümkündü. Gençliği topyekün devrim yoluna yöneltmek için proleterya partisinin program ve politikalarının rehberliğinde yürümek şarttı.

Bu esaslarda gelişen komünist gençlik hareketi mücadele içinde zengin deneyler kazandı ve güçlendi. Ne var ki sözkonusu ilkeler herzaman doğru bir biçimde hayata geçirilemedi. Komünist gençlik hareketi tarihinde zaman zaman gözlenen zaaflar bu ilkelerin kavranmasındaki yanılgılardan kaynaklanıyordu. İlkelerden birini ötekinin önüne geçirmek büyük hatalara meydan veriyordu. Örgütsel bağımsızlığın reddi, örgütü parti gençlik kolu durumuna düşürüyor, dar ve insiyatifsiz kılıyordu. Diğer yandan tavırda bağımlılığın inkarı gençlik örgütünü sapmaların kucağına itiyor ya da kendi başına parti fonksiyonları üstlenmeye kalkışmasına yol açıyordu. Her iki yanlışın da sonucu gençliği örgütlemede başarısızlık ve darlıktı. Proleterya partileri ve komünist gençlik örgütleri (komsomollar) arasındaki ilişkilerin partinin ilerici ve yönlendirici konumu ile ilkelere bağlanarak düzenlenmesi arada çıkabilecek sorunların çözümüne ışık tutuyordu.

Komünist gençlik hareketi tarihinde en önemli zaaflar fazişme karşı mücadelenin dünya çapında hayati önem taşıdığı dönemlerde ortaya çıktı. Gençlik birlikleri-

nin temel özelliklerinden biri olan yığınsallığın önüne set çeken sorunlar, Komünist Enternasyonalin yoldaşça uyarı ve eleştirileri ile aşılabildi. Komünist gençlik hareketinin sonraki dönemlerdeki gelişmesine ışık tutan bu deneylerin kaynağındaki sorun iki noktada yoğunlaşıyordu: Örgütlenmede parti yapısını taklit etmek, özellikle illegal mücadelenin gerektirdiği gizliliği partininkiyle özdeş tutmak gençlik birliklerinin geniş gençlik yığınlarına yeterince açılamayışına neden oldu. İkinci olarak kendi dışındaki anti-faşist gençlik örgüt ve kesimlerine karşı dışlayıcı bir tutum takınılmıştı. Bu tutum Kominternin bir döneme özgü yetersiz tespitlerinin de bir yansımasıydı. Bu nedenle anti-faşist mücadelede tüm gençlik güçlerini birleştirmek görevi hakkıyla yerine getirilemiyordu. Komintern 7. Kongresi (1935) tespitleri ışığında Komünist Gençlik Enternasyonali 6. Kongresinde bu tutumlar değerlendirildi ve düzeltildi. «Birçok kapitalist ülkedeki Marksçı-Leninci gençlik birliklerimiz, çoğunlukla ayrım gözetici, kitlelerden kopuk bir yol izlemektedirler. Bu birliklerin başlıca kusuru, Komsomol'un gençlere özgü bir sınıf partisi olmadığını unutarak, hala Marksçı-Leninci partilere, onların biçimlerine ve çalışma yöntemlerine heves etmeleridir. Onlar, Komsomol'un kendine özgü amaçları bulunan bir örgüt olduğunu iyice anlayamıyorlar. Komsomol'un çalışma yöntemleri ve biçimleri, eğitimi ve mücadelesi, gençlerin gerçek düzeyine ve isteklerine uydurulmalıdır.» (DİMİTROF)

Bu uyarılar ışığında çalışma yöntemlerini geliştiren Komsomolların üye sayıları hızla arttı, anti-faşist gençlik güçlerini birleştirmede büyük başarılar kazandılar. Gençliğin en ileri unsurlarını bağrında toplayarak mücadelenin her alanında partilerin önderliğinde kahramanlık destanları yarattılar.

KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİ VE FARKLI MÜCADELE KOŞULLARI

Sınıflar mücadelesi zaman ve mekan koşullarına bağlı olarak farklılaşan biçimlerde yol ve yöntemlerde sürmektedir. Dünya Komünist hareketi mensupları Leninizmin evrensel ilkeleri temelinde ülkelerinin özgül koşullarına uygun strateji ve taktikler belirlemektedirler. Emperyalist kapitalist sistem içinde proletarya partileri stratejilerini belirlerken ülkedeki sosyo-ekonomik yapı, sınıflar mevzilenmesi vb. esasları gözönünde tutmaktadırlar. Bu stratejiye bağlı taktik ve dönemsel politikalarla kitleler devrim yoluna çekilmektedir. Sınıflar mücadelesinin farklı koşullarda zenginleşen içeriği Leninizmin evrenselliğini kanıtlamakta, onu soyut önerme ya da bilgiler toplamı olarak değil, mücadele içerisinde rehber olarak ele alan komünist hareketin zafere ulaşmasında temel etken olmaktadır.

Gençlik birliklerinin görevleri de parti program ve politikalarına bağlı olarak yer ve zamana göre çeşitlenmekte, zenginleşmektedir. Gençlik birliğinin temel görevlerini yerine getirebilmesi, gençlik kesimleri içinde kökleşmiş yığınsal bir örgüt haline gelebilmesine bağlıdır. Bu noktada izlenecek dönemsel politikaların önemi büyüktür. Parti hattına uyumlu biçimde tüm gençlik kesimlerini kazanabilmenin temel koşulu, onların önüne somut mücadele hedefleri koyabilmek, bunlar uğruna bizzat kararlı bir mücadele vererek öncülük etmektir. Gerek gençliği örgüte kazanmanın gerekse tüm gençlik güçlerini ortak mücadeleye çekebilmenin yolu buradan geçer. Nitekim komünist gençlik birlikleri farklı ülkelerde, farklı devrim stratejileri çizilen koşullarda, parti program ve politikalarının önüne koyduğu görev ve hedefler uğruna mü-

cadeleyi yükselterek güçlenmektedirler. Gençlik birliklerinin niteliğini belirleyen ideolojileri her yerde ve her koşulda aynı olmakla birlikte, somut dönemsel mücadele hedefleri koşullara bağlı olarak değişebilmekte, gençlik yığınlarına yönelişte yol ve yöntemler zenginleşmektedir. Komsomol'un proleter karakterli sosyalist bir örgüt olması onun niteliğinde, benimsediği ideoloji, izlediği hatta ifadesini bulur. Buna karşılık gençliğin en küçük hak ve talepleri için dahi en tutarlı mücadeleyi yürütmesi farklı gençlik kesimlerine onların özel sorunlarına uygun yol ve yöntemlerle uzanması, Komsomolun yığınsallığının teminatıdır. Proleterya ideallerine sonuna kadar bağlı kalıcı bir örgüt, manevra kabiliyeti yüksek militan bir savaş örgütü olduğu gibi, aynı zamanda esnek ve yapıcı bir tutumla en geniş yığın bağlarını kurabilen, farklı mücadele koşullarına süratle ayak uydurabilen bir yapı taşımalıdır.

GÜNÜMÜZDE DÜNYA GENÇLİK HAREKETİ VE KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİKLERİ

Dünya komünist hareketinin güçlü desteği olarak mücadele yürüten komünist gençlik birlikleri dünya anti-emperyalist gençlik hareketinin de başını çekmektedirler. Komintern ve Komünist Gençlik Enternasyonal'inin tarihsel görevlerini yerine getirerek kendilerini feshetmelerinden sonra her ülkede partileri önderliğinde gelişip güçlenen komünist gençlik birlikleri proleterya enternasyonalizminin gereklerini de yerine getiriyorlar. Bugün dünya devrimci sürecinin önemli bir gücü haline gelen anti-emperyalist gençlik hareketi çığ gibi büyüyor, onlarca ülkeden milyonlarca genci kapsıyor. Dünya anti-emperyalist gençliğinin merkezi örgütü olarak komünist gençlik birliklerinin girişimi ile kurulan DDGF (Dün-

ya Demokratik Gençlik Federasyonu) bugün milyonlarca gencin emperyalizme karşı uluslararası birlik ve dayanışmasının örgütsel ifadesi halindedir. DDGF, bağrında sadece komünist gençlik örgütlerini değil, sosyalizm düşmanlığı yapmayan ve komünistlerle işbirliğinden yana olan anti-emperyalist gençlik örgütlerini de barındırmaktadır. Tüm dünyada yankı uyandıran eylemleriyle dünya gençliğinin sempati ve güvenini kazanmaktadır. Çok farklı mücadele koşullarında görevlerini yapan onlarca komünist gençlik örgütü kendi ülkelerinde mücadelenin özgül koşullarında gerekeni yaparken uluslararası planda da ortak bir enternasyonalist ruh ve coşkuyla biraraya gelmektedirler. Tek tek ülkelerde olduğu gibi dünya çapında da gençlik hareketinin militan öncüsü olma sıfatını hakedecek biçimde sınıflar mücadelesinde vazgeçilmez konumlarını pekiştirmektedirler.

TÜRKİYE'DE GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİ

Nasıl bir örgüt?

İşçi sınıfı siyasi hareketinin gençliğe öncülüğünü sağlamak, proleterya partisinin gençlik planındaki görevlerini örgüt sorunu olarak ortaya çıkarır. Türkiye somutunda nasıl bir örgüt? Sorusunun cevabında bu konudaki bilimsel tutumun ürünü olarak örgütsel bir yapı somutlanır. Leninizmin evrensel ilkeleri temelinde ve Türkiye sınıflar mücadelesinin somut ihtiyaçlarına uygun bir mücadele örgütü. Partinin gençlik içinde bağımsız sınıf siyasetini yürüten, ona kadro kaynağı olan bir örgüt. Gençliği Marksizm Leninizm ruhu ile eğiten, onu devrimci mücadeleye çeken bir örgüt. Faşizme, emperyalizme, tekellere karşı kararlıca savaşan bir örgüt. İşçi, köylü, öğrenci gençliğin İşçi sınıfı ideolojisi temelinde birleşik kitlesel gücünün ifadesi olan bir örgüt. Gençliğin en ileri, fedakâr unsurlarının gö-

nüllü birliğinden oluşan bir örgüt. Kısacası Proletarya partisine tavırda bağımlı, örgütsel olarak bağımsız komsomol örgütlenmenin ülkemizde somutlandığı bir örgüt...

Gençlik Birliği, Marksizm Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizminin ülke somutunda ifadesini bulduğu Proletarya Partisinin program ve politikalarını benimser. Demokratik merkeziyetçi işleyişi, merkezi ajitasyon propaganda araçlarıyla örgütsel bağımsızlığa sahiptir. Gençlik birliğinin varlığı ve eylemi işçi, köylü, ve öğrenci gençliğin devrimci öncünün yoluna kanalize edilebilmesi, gençliğin ileri unsurlarının sosyalist harekete kazanılması için zorunlu ve vazgeçilmez bir araçtır. Ancak bu aracın görevlerini hakkıyla yerine getirebilmesi için gençlik yığınları içinde güçlü kitle bağları oluşturarak gençlik hareketinin otoritesi konumuna yükselmesi gerekir. Bu konuma varmak çok yönlü bir görevler bütünlüğünü hayata geçirmekle mümkündür. Gençliğe uzanırken doğru taktikler, somut yol ve yönelimler belirlemek Gençlik Birliğinin mücadelesini ileriye götürecektir.

Bugünkü aşamada Gençlik Birliği hangi koşullarda, ne tür görevlerle karşı karşıyadır? Bu sorunun cevabı Proletarya Partisinin ülke koşullarına ilişkin tespitleri ve çizdiği devrimci stratejiye bağlıdır. Kendine özgü siyasi iktidar hedefi gösteren ayrı bir programı olmayan, Proletarya Partisinin program ve politikalarını benimseyen Gençlik Birliği, bunun gereklerini gençlik planında hayata geçirebilmek için somut görev ve dönemsel hedefleri içeren bir mücadele programı ortaya koyar.

Bunun ne anlama geldiği ve nasıl bir fonksiyon taşıdığını anlamak için kısaca ülkemiz devriminin ve demokrasi mücadelesinin karakterini genel hatlarıyla ifade etmek gerekiyor. Proletarya Partisinin her dönem ve ko-

şulda sarsılmaz izleyicisi olan gençlik birliği kalıcı bir örgüt olarak temel fonksiyonlarını ve işlerliğini sürdürürken yaşadığımız sürecin önüne koyduğu somut görev ve hedefler uğruna mücadeleyle gençlik yığınlarını yönlendirmek, örgütlemekle yükümlüdür. Kuşkusuz bu süreçteki mücadele anlayışı ülkemizde süregelen bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin devrimci özüne uygun olmak zorundadır.

DEMOKRASİ MÜCADELESİ

Emperyalizme bağımlı, orta gelişkiniikte tekelci kapitalist bir ülke olan Türkiye'de devrimci adım birleşik halk cephesi önderliğinde gerçekleşecek demokratik halk devrimi olarak tespit edilmektedir. Proletarya öncülüğünde demokratik görevleri tamamlayarak kesintisiz sosyalizme geçilmesine yol açacak olan demokratik halk devrimi tekel egemenliğine ve emperyalizme bağımlılığa her alanda son verecek yegane yoldur. Proletarya Partisi önderliğinde kurulacak olan Birleşik Halk Cephesi, çıkarları, tekellere, emperyalizme ve faşizme karşı demokratik halk devriminden yana olan tüm toplum kesimlerinin ve Kürt ulusal demokratik güçlerinin birleşik örgütüdür. Demokratik Halk Devrimine giden yolda kitlelerin acil demokratik talepleri uğruna verilen mücadelenin önemi büyüktür. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin birbirinden kopmazlığı ülkemizde demokrasi mücadelesinin karakterini belirler. Kitlelerin demokrasi mücadelesine proletarya en geniş biçimde sahip çıkar ve bu doğrultuda atılacak adımların sosyalizmin zaferini yakınlaştıracağını bilir. Mevcut düzen içinde kazanılmış demokratik mevzilerin korunması ve genişletilmesi mücadelesini bizzat kitleleri demokratik halk devrimine hazırlamanın bir ön şartı olarak görmek gerekir. Toplumsal hayatın her alanında demokrasi için mücadeleyi yükseltmek yoluyla

yığınların demokrasi özlemlerini geliştirip, güçlendirmek mümkündür. Demokrasi mücadelesinin sınıflar mücadelesinin daha net, açık seçik biçimde sürdürüleceği koşulları yaratmak anlamında da büyük önemi vardır. Diğer yandan ana hedef tekelci kapitalist düzenin yıkılması olduğuna göre demokrasi mücadelesinin kazanımlarını bu doğrultuda değerlendirmek gerekir. Tekelci kapitalist sistemin tüm kurum ve aygıtları içerisinde yürütülecek çalışma demokratik halk devrimini hazırlamada vazgeçilmez bir görevdir. Burjuva diktatörlüğünün topyekün yıkılacağı devrim anına kadar onu olabildiğince yıpratmak ve karşısında halk güçlerinin iktidar alternatifini oluşturup güçlendirmek devrimci demokrasi mücadelesinin karakterini ortaya koyar. Hayatın her alanında elde edilecek demokratik kazanımlar burjuva diktatörlüğünün de felce uğratılmasına, çıkışsızlığının derinleşmesine hizmet edecektir. Emekçi kitlelerin halen düzene bağlanmış umutlarının erimesi, düzenin çıkışsızlığını kavrayarak ona karşı harekete geçmesi, en küçük hak ve talepleri uğruna dahi tutarlı mücadele vermekle mümkündür.

Anti - tekelci, anti - emperyalist demokrasi mücadelesinin en iyi somutlandığı bir alan da anti - faşist mücadele alanıdır. Tekelci sermayenin en gerici özlemlerinin ifadesi olan faşizme karşı mücadele süreci kitleleri devrime hazırlamada onların kendi politik deneyleri ile iktidar hedefine yöneltmede can alıcı önem taşır. Tekel egemenliği ve emperyalizme bağımlılığın ürünü olan faşizm tehlikesine karşı savaş, burjuvazinin tüm gerici eğilim ve uygulamalarına karşı savaşın doğal bir parçasıdır. Anti - faşist mücadele bugünkü koşullarda artan önemi ile gündemin başındadır. Faşizm tehlikesinin nihai olarak ortadan kalkması onun kaynağı olan tekel egemenliğine

ve emperyalizmle bağımlılık ilişkilerine son verilmesi ile mümkündür. Ancak bir bütün olarak faşist saldırganlık ve tekelcilerin gerici siyasi uygulamalarına karşı verilen mücadele güncel demokrasi mücadelesinin de can alıcı bir halkasını oluşturur. Sivil - resmi, gizli - açık faşist odakların saldırılarını göğüslemek, onların üstüne yürümek, emekçi kitlelerin politik bilincini artırmada, kendi güçlerine güven duyurmada, burjuva diktatörlüğünün yıkılabileceğini kavratmada büyük önem taşır. Mevcut düzen içinde emekçi kitleler lehine atılan her adım, kazanılan her mevzi, tekelci kapitalist düzenin çaresizliğini ve çıkışsızlığını artıracaktır. Mevcut yapının onarılması anlamındaki dönüşümlere bel bağlayan anlayışlar, ya da düzen savunucusu egemen sınıflara bu misyonu yükleyenler ise demokrasi mücadelesi adına reformizmin bayraktarlığını yapmaktadırlar. Bu anlayışlar kitlelerin düzenle bağlarını koparmasına değil, düzenle bütünleşmeye hizmet etmekte, tekelci kapitalist sisteme bağlanan umutların yaşamasına destek olmaktadır. Kitlelerin mevcut düzenle sınırlı ufuklarını açabilmek, bu düzen içerisinde elde edilebilecek hak ve özgürlükler uğruna mücadelenin inkarını değil, tam tersine devrim hedefini gözeterek bu mücadelenin de başını çekmeyi gerektirir.

Egemen sınıflara karşı mücadele ederken onların aralarındaki çelişkileri, ortaya çıkan en küçük «çatlakları» dahi gözlemek ve değerlendirmek zorunludur. Özellikle faşizme karşı mücadelede, anti - tekelci anti - emperyalist öz korunmak kaydıyla devrim cephesinden daha geniş bir sosyal taban oluşturmak mümkündür. Bu planda izlenecek kararlı ve esnek politikayla tutarlı olmayan anti - faşist güçleri çekebilmek mümkün olduğu gibi, kimi kesimlerin karşı - devrim saflarında yer alması önlenerek tarafsızlaştırılabilir. Ancak mücadele aşamalarını

birbirinden koparacak biçimde faşizm yanlısı olmayan burjuva güçlerle birlik uğruna proletarya ideallerinden fedakârlık sözkonusu olamaz. Böylesi bir tutum kaçınılmaz olarak burjuva kuyrukçuluğunun tezahürüdür.

Sınıflar mücadelesinin seyri yanlış anlayışları mahkûm ederken, birleşik halk cephesinin oluşturulması, devrime giden yolda tüm halk güçlerinin örgütlü birliğinin sağlanması aciliyet kazanmaktadır. Kuşkusuz bu sorun sosyalist hareketin birliğinin sağlanması, emekçi halk muhalefetinin güçlü bir siyasi önderliğe kavuşturulmasıyla yakından ilgilidir.

DEMOKRASİ MÜCADELESİ VE GENÇLİK HAREKETİNİN GÖREVLERİ

Ülkemizdeki gençlik hareketi gerici uygulamaların baş hedefleri arasındadır. Öte yandan gençlik kesimlerinin düzenle çelişkileri hızla artmakta, güçlü bir potansiyel devrimci eğilimlere sempati duymaktadır. Bugün gençlik içerisindeki siyasi örgütlenmeler bir yana, bütün yetersizliğine rağmen akademik - demokratik, ekonomik - demokratik kitle örgütleri de salt akademik ya da ekonomik sınırlarda kalmayıp siyasi yönelimler kazanmaktadırlar. Faşizme karşı mücadele içinde onbinlerce genç seferber olmakta, düzene tepkisini dile getirmektedir.

İşçi, köylü, öğrenci gençlikten oluşan ülkemiz gençlik hareketi, güçlü bir potansiyele sahip olmasına rağmen örgütlenme düzeyi düşüktür. Özellikle ekonomik - demokratik kitle örgütlenmeleri alanında büyük boşluklar mevcuttur. Öte yandan siyasi örgütlenmelerin sayıca fazlalığı sol hareketin bölünmüşlük ve dağınıklığını gençlik içinde bariz biçimde göstermektedir. Çeşitli revizyonist ve oportünist eğilimlerin yanlış tutumları sonucu

gençlik güçlerinin birliği önüne pek çok engeller dikilmiştir. Gerek demokrasi mücadelesinde ittifaklar düzeyinde gerekse demokratik kitle örgütlenmelerinin işletilmesinde ortaya çıkan sorunlar gençlik hareketinde tutarlı önderliğin sağlanamamış olmasıyla yakından ilintilidir. Uzunca bir dönem gençlik denince sadece öğrenci gençliğin akla gelmesi, işçi ve köylü gençliği örgütlemede kayıtsız kalınmasına yol açmış, aynı zamanda sınıf karakterinden dolayı öğrenci gençlik içinde sol - oportünist eğilimler daha kolay gelişmişlerdir.

Gençlik hareketinin en önemli unsuru olan işçi gençliğin ekonomik-demokratik örgütlenmesi sendikalarda somutlanır. Buna karşılık genç işçilerin çoğunluğunu oluşturan çırakların sendikal haklardan yoksun olması, fabrika işçilerinin önemli bir kesiminin de hala sendikal örgütlenmeye kavuşmamış olması, işçi gençliğin ekonomik-demokratik örgütlenme düzeyinin ne kadar düşük olduğunu göstermektedir. Öte yandan kır emekçilerinin kooperatif ve köylü birlikleri biçiminde somutlanabilecek ekonomik-demokratik örgütlerinin yetersizliği nedeniyle köylü gençlik de örgütlenme açısından hemen hemen eldeğmemiş bir görünüm arzetmektedir.

Demokratik örgütlenmesinin bir ölçüde gelişkin olduğunu söyleyebileceğimiz öğrenci gençlikte ise karma karışık bir görüntüyle karşılaşırız. Yüksek öğrenim gençliği içinde gelişebilmiş kimi grupların kendi siyasi çizgi örgütlerini akademik-demokratik kitle örgütlenmelerine alternatif olarak dayatması, hem bu örgütleri daraltmış, hem de ülke çapında merkezi öğrenci örgütlenmesi gerçekleştirilememiştir. Öğrenci gençliğin büyük kesimini oluşturan ortaöğrenim gençliğinin örgütlenmesi de bir yandan burjuvazinin yasal engelleri diğer yandan grupçu tu-

tumlar nedeniyle son derece geri bir düzeyde ve merkezi birlikten yoksun durumdadır.

Sınıfsal konumları gereği objektif olarak anti - faşist anti - emperyalist saflarda yer alan işçi, köylü öğrenci gençliği, anti - tekel, anti emperyaiist, anti - faşist demokratik devrim mücadelesine topyekün seferber etmek temel görevdir.

Kuşkusuz bu görev Gençlik Birliğinin marksist - leninist ideolojiye, parti programı ve politikalarına sıkı sıkıya bağlı davranmasıyla başarılabilir. Bu nedenledir ki Gençlik Birliği mücadelesinde parti politikalarına uyumlu acil hedefler tesbit ederek gençlik yığınlarına yönelir.

Gençlik Birliğinin eylemine yukarıda sözünü ettiğimiz demokrasi mücadelesi anlayışı hakimdir. Gençlik yığınlarını devrim yolunda seferber edebilmek, bu anlayışı onlara maletmekle mümkündür.

Proletarya partisinin tüm emekçi halk güçlerinin birleşik cephesini oluşturma mücadelesine Gençlik Birliği aktif olarak katılır. Devrimci - demokrasi mücadelesi temelinde gençlik güçlerinin Birleşik Cephesini yaratmayı hedef olarak önüne koyar. Birleşik Gençlik Cephesi, çeşitli siyasi gençlik örgüterini birleştirdiği gibi, gençliğin demokratik kitle örgütlenmelerini ve henüz örgütsüz kesimlerini de kapsayacak biçimde olmalıdır. Acil demokratik hedefler uğruna mücadele içerisinde gençlik güçlerinin birliğini sağlamak, Gençlik Birliğinin yürüteceği kendi örgütlenme faaliyeti ve tutarlı - esnek güç ve eylem birliği politikaları ile mümkün olacaktır. Bunun için de hem çeşitli siyasi örgütlenmelerin hem de tüm gençlik kesimlerinin uğrunda mücadele edeceği ortak hedefleri mücadele programı olarak koyar, bunlar uğruna bizzat kendisi tutarlı mücadeleyi yürütür.

Elbette bu mücadele Gençlik Birliğinin niteliğini belirleyen diğer görevlerini arka plana atmaz, tam tersine bu görevin başarılabilmesi için, en büyük sorumluluğu taşıyan Gençlik Birliğinin güçlü ve sağlıklı olabilmesi, kendi fonksiyonlarını en iyi biçimde hayata geçirmesi zorunludur.

Özellikle gençlik güçlerinin birliğini sağlamada en önemli engel olarak karşımızda duran revizyonist - oportünist eğilimlerin sekter ve grupçu tutumlarını yenmek, sağlıklı bir ideolojik mücadeleyi gerektirir. Bu noktada Marksizm - Leninizme ve Proletarya Enternasyonalizmine bağlılık başarının güvencesi olacaktır. Demokrasi mücadelesinin en temel konularında dahi izledikleri siyasi hatların çarpık ideolojisi nedeniyle yanlış tavır içindeki eğilimlerle yürütülecek ideolojik savaş ve ilkeli birlik politikası, bu eğilimlerin gençlik içindeki etkinliklerini kırmaya, tabanlarındaki devrimci gençlik hareketinin potansiyeline dahil olan kesimleri sosyalizme kazanmaya yol açar. Kuşkusuz, sağlıklı ve ilkeli ittifaklarda temel amaç ortak düşmana karşı en geniş birlikteliği sağlamaktır. Birlik uğruna ideolojiden taviz vermemekle birlikte, ayrılıkları körüklemek ya da taban kaygusuyla birlikten yan çizmeye neden olacak davranışlardan kaçınmak gerekir.

Birlik ortak bir anlayış ve ilkeler temelinde olur. Grupçuluk nedeniyle bundan uzak duranların sorumluluğu sadece kendileriyle sınırlı değil, demokrasi mücadelesinin genel çıkarlarıyla da ilgilidir. Bu nedenle böylesi tutumlara karşı «centilmence» davranılması beklenemez.

Birer siyasi çizgi örgütlenmesi oldukları halde kendilerini gençliğin merkezi demokratik kitle örgütlenmesi yerine koymaya çalışan kimi gençlik örgütleri birliğin

önüne büyük engeller koymaktadırlar. Diğer yandan kendilerini mevcut demokratik kitle örgütlerine (öğrenci dernekleri vb.) alternatif olarak koyan ya da bu örgütleri kendi tekkelerine bağlı ilan eden eğilimler demokratik kitle örgütlerinin parçalanmasına neden olmaktadırlar.

Nasıl bir ideoloji benimserse benimsesin çeşitli siyasi gençlik örgütlenmelerinin varlığına sözümüz yoktur. Ancak mücadeleyi zaafa uğratan grupçu anlayışların gençlik içerisinde yaşamasına da tahammülümüz yoktur.

Gençlik Birliğinin ideolojisi ve siyasi yönelimi nettir. Bunu saklayıp gizlemediği gibi açıkça ortaya koymayı görev bilir. Ama onun varlığı gençlik güçlerini bölmenin bir aracı değildir. Tam tersine gençliğin en ileri unsurlarını bünyesinde birleştirmeye çalıştığı gibi tüm gençliğin cephe birliği için ödünsüz mücadele eder. Gençliğin akademik-demokratik, ekonomik-demokratik kitle örgütlerinin tüm fonksiyonlarını yerine getiren yaygın örgütler olması için çalışır. Gençlik Birliği üyeleri yönetimine geldikleri demokratik kitle örgütlerini de birer Gençlik Birliği örgütü olarak değerlendirmezler. Farklı siyasi eğilimlere mensup ya da salt akademik, ekonomik nedenlerle örgüte katılmış bütün unsurları (kuşkusuz karşı devrimciler hariç) dışlamayan örgütler olarak bakarlar. Bu nedenle ideolojik birlik ve ortak siyasi yönelim içindeki gençlerin gönüllü birliği olan Gençlik Birliği akademik-demokratik, ekonomik-demokratik kitle örgütlerine alternatif değildir ve olamaz da.

Açıktır ki bu örgütlerin doğru bir demokrasi mücadelesi anlayışı içinde yöneltilebilmesi en iyi Gençlik Birliği kadrolarının öncülüğüyle gerçekleşir. Ancak bunu yukardan dayatmaya kalkışmak grupçuluğun ifadesinden başka anlama gelmez.

Proletarya partisinin yolunda faşizme, emperyalizme, tekellere karşı mücadele gençlik içindeki militan savaş örgütü konumundaki Gençlik Birliği, tüm görevlerini yerine getirebilmek için çok yönlü bir çalışma anlayışıyla merkezi bir yapıda örgütlenir. Gerek üyelerinin Marksist - Leninist bilincini yükseltmek, gerekse tüm gençlik kesimlerini proletarya ideolojisi rehberliğinde eğitmek için teorik ve pratik faaliyetleriyle devrimci eğitimi hayata geçirir.

Yığınsal bir örgüt olmanın koşullarını yerine getirmek için esnek bir tutumla gençleri mücadele içinde eğitir ve örgütler. Bir siyasi parti konumunda olmadığının bilinciyle örgütlenmesinde parti taklitçiliğinden, içe kapalı ve sekter tutumlardan kaçınır. Buna karşılık devrimci ahlak ve disiplin anlayışıyla saflarını düzenler, örgütün nitelik ve görevlerini sulandıracak gevşekliğe meydan vermez. Diğer ülkelerin komünist gençlik örgütleri ve dünya anti - emperyalist gençlik hareketiyle sıkı bağlar kurar, enternasyonalist dayanışmanın gereklerini ülke içinde yerine getirir.

Gençlik Birliği işçi, köylü, öğrenci gençliğin ileri unsurlarının ortak bir ideoloji temelinde gönüllü birliğidir. Bundan örgüt saflarında sadece yetişkin Genç Sosyalistlerin yer aldığı anlaşılmamalıdır. Böylesi bir durum, sadece partililik vasıfları taşıyan gençleri örgütleyen dar bir anlayış demektir. Halbuki Gençlik Birliği safları Proletarya ideolojisini tümüyle özümlememiş ancak düzene karşı mücadeleye bilfiil katılarak Gençlik Birliğinin önüne koyduğu hedefleri benimsemiş unsurlara açıktır. Esas olan örgütün demokratik merkeziyetçi işleyişi içinde devrimci ahlak ilkeleri ve örgütün ideolojisi ile ters düşmemektir. Aynı zamanda bir sosyalizm okulu olan Gençlik Birliği, saflarına kazandığı unsurları mücadele içinde

Marksizm - Leninizm ile donatmak, onlara partililik vasıfları kazandırmakla yükümlüdür. Açıktır ki bu anlayış, farklı siyasi eğilimleri örgütte barındıran bir anlayış değildir.

Bunun dışında Gençlik Birliğinin eylemi kendi üyeleriyle sınırlı kalamaz. Özellikle örgütlenme düzeyi düşük emekçi gençlik katmanları içerisinde doğrudan Gençlik Birliği üyesi olmasa dahi, geniş bir yandaş çevresi oluşturmak yığınsallığın temel gereklerinden biridir. Ayrıca demokratik kitle örgütleri bünyesinde Gençlik Birliğinin somut tavır ve politikasını benimseyecek unsurları örgüte üye olarak kaydetmek koşulu olmaksızın örgüt eylemine katmak mümkündür. Bu çalışma anlayışı yığınsallığa açılan kapıdır.

MÜCADELE PROGRAMI ÜZERİNE

Gençlik Birliği tüm bu görevleri yerine getirmek için proletarya partisinin programına bağlı olarak içinde yaşadığımız süreçte, gençlik yığınlarını bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine seferber edebilmek için somut hedefler içeren bir mücadele programı ortaya koyar. Bu program demokratik halk devrimine giden yolda Birleşik Halk Cephesini yaratma ve geliştirmenin bir parçası olarak Gençliğin Birleşik Cephesini oluşturmak için bir temel teşkil eder. Proletaryanın siyasi iktidar hedefine tabi olarak bu program etrafında tüm gençlik güçlerini birleştirmek Gençlik Birliğinin gündemindedir. Aynı zamanda Gençlik Birliğinin bu program temelinde bizzat yürüteceği mücadele onu Gençlik Hareketinin fiili öncülüğüne, otoritesi konumuna yükseltecek, yığın bağlarını ve saflarını genişletecektir. Ülkemiz gençlik hareketinin deneyleri, gençlik kesimlerinin özgül durumlarının tesbiti ile ortaya çıkan talep ve hedefler, özellikle örgütlülük düze-

yi son derece düşük geniş emekçi gençlik katmanlarını harekete geçirmek için değerli bir araçtır. Gençlik Birliğinin önümüzdeki dönemdeki eylemlerine ışık tutacak olan mücadele programı gençlik içindeki kısır medrese tartışmacılığının aşılmasına, gençliğin somut sorunlarıyla dürüstçe uğraşılmasına da hizmet edecektir. Gençlik yığınlarının güvenini kazanmak, onların somut çıkar ve talepleri uğruna kararlı ve tutarlı bir mücadele yürütmekle mümkündür. Böylesi bir mücadeleyi en sağlıklı biçimde hayata geçirmek kuşkusuz Marksizm - Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmini kendine rehber edinmiş olan gençliğin öncü kolu, Gençlik Birliğinin harcıdır.

Komsomolun görevleri önüne koyduğu somut mücadele hedefleriyle gelişir, zenginleşir. Kuşkusuz mücadele programları belirli koşullar ve dönemler için geçerlidir. Proletarya Partisinin programı ve politikasına bağlı olarak değişen koşullarda mücadelenin gereklerine uygun yeni hedeflerin tesbiti ve bu doğrultudaki mücadeleye ağırlık verilmesi söz konusu olacaktır. Parti hattına sonuna kadar bağlı olan Gençlik Birliği her koşulda ve dönemde gerekli mücadeleyi verecektir ve onun gücünün kaynağı bizzat benimsediği ideolojide, örgüt ana yapısını oluşturan yetişkin militan kadrolardadır.

Gençlik hareketinin mücadele hedefleri emperyalizme, faşizme, şovenizme ve tekelci gericiliğin her türlü uygulamalarına karşı Türkiye halklarının genel demokratik talep ve hedeflerinin bir parçasıdır. Gençlik Birliği çok daha kapsamlı bir görevler bütünlüğünü hayata geçirirken özel olarak farklı gençlik kesimlerinin somut talep ve mücadele hedeflerini sistemli bir biçimde ortaya koymaktadır. Kuşkusuz bugüne kadarki deney ve koşulların değerlendirilmesi ile ortaya çıkan tespitler derinleştirilip, geliştirilmeye açıktır. Başta gençlik birliği

militanları olmak üzere tüm ilerici devrimci gençlerin yapıcı eleştiri ve önerileri mücadele hedeflerinin geliştirilip zenginleşmesine büyük katkıda bulunacaktır.

Söylediğimiz gibi sunduğumuz mücadele programı doğrudan gençliğin somut sorunlarına yönelik olmakla birlikte bu sorunların esas kaynağı olan ve tüm toplum kesimlerinin mücadelesine hedef teşkil eden genel talepler için her alanda mücadele etmek zorunludur. Ancak; bunların tümünü burada ifade etmek tekrardan başka bir anlama gelmeyeceği için doğrudan gençlik kesimlerinin somut sorunlarını ortaya koyan mücadele hedeflerini toparlamaya çalıştık. Bir yanıyla tüm gençlik kesimlerini demokrasi mücadelesi içerisinde biraraya getirecek ittifaklar, güç ve eylem birliklerine, giderek birleşik gençlik cephesinin oluşturulmasına zemin teşkil edecek olan mücadele programı, diğer yandan Gençlik Birliğinin eylemine ışık tutacak, işçi, köylü, öğrenci gençliğin sosyalist birliği yolunda farklı gençlik kesimlerine yönelip onları harekete kazanmaya araç olacaktır.

Mücadele programında ifade edilen talep ve hedefler bu düzen içerisinde gerçekleşebilirlik kıstasıyla ele alınmamalı, sömürü düzenine yönelik mücadelede gençlik yığınlarının daha ileri mevziler kazanmasına, mevcut düzenin çıkışsızlığını sergilemeye ve mevcut kısıtlı hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi mücadelesini devrim hedefine tabi kılacak biçimde değerlendirilmelidir. Kısacası mücadele hedeflerini burjuvaziden beklenecek ihsanlar değil, en geniş gençlik yığınlarını somut sorunlarından çıkarak mücadeleye katacak eylem hedefleri olarak görmek gerekir.

Farklı gençlik kesimlerinin somut durumlarının tespiti özet olarak yapılarak talep ve hedefler maddeleşti-

rilmiştir. Bunların her biri kapsamlı bir biçimde açılarak bizzat mücadele içinde derinleştirilip, yorumlanmak durumundadır. Bu görevler Gençlik Birliğinin yayın ve diğer pratik faaliyetleriyle sürdürülecektir. Gençlik hareketinde önemli bir boşluğu dolduracağına inandığımız mücadele programının hayata geçirilmesinde en ağır yük ve sorumluluk proletarya partisinin yolunda yürüyen Gençlik Birliğinin omuzlarındadır. Gençlik Birliği, gençliği Marksizm Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmi ruhuyla eğitmek, partiye militan kadrolar yetiştirmek, gençlik içindeki revizyonist oportünist eğilimler ile mücadele etmek gibi fonksiyonlarını bu hedefler uğruna mücadele ile bütünleştirir, gençlik hareketinde otorite ve fiili öncü konumuna bu yoldan ulaşılacağına inanır. Gençlik içindeki burjuva ve tüm gerici ideolojik şartlanmaların kırılması, bunların zararlı etkilerine karşı mücadele, özel olarak sağlam bir ideolojiye sahip Gençlik Birliğinin üstesinden geleceği görevlerdendir.

Tüm gençlik kesimlerinin doğrudan ortak sorunlarından kaynaklanan bazı hedefler öncelikle ve ayrıca ifade edilmiştir. Bunun dışında sınıfsal konumlarına göre işçi, köylü, öğrenci gençlik kesimleri içinde ortak talep ve hedefleri paylaşan kürt gençliğinin özgül durumu da gözönünde tutularak ayrı bir başlık altında kısaca yer almıştır. Gençlik Birliği tüm hedef ve talepler uğruna gerekli ve mümkün olan her türlü yol ve yöntemle mücadele eder. Özellikle faşist işgallerin kırılması faşist odakların dağıtılması gibi hedeflerde kendisine düşen sorumluluğun bilincinde olarak gereken biçimde davranmayı görev bilir. Mücadele hedeflerinin kurukuruya tespitler ve soyut birtakım maddelerden ibaret kalmamasının teminatı bunlar uğruna muhtevasına uygun biçimde yürütülecek kararlı ve militan mücadeledir.

GENÇLİK HAREKETİNİN MÜCADELE HEDEFLERİ

— 18 Yaşındaki herkese seçme ve seçilme hakkı tanınmalıdır.

— Öğrenci ve emekçi gençliğin akademik, mesleki, demokratik ve siyasi örgütlenme hakkına karşı konulan tüm yasal hüküm ve müdahaleler, uluslararası gençlik örgütleriyle dayanışma ve işbirliğini engelleyen yasalar kaldırılmalıdır.

— Toplumsal hayatta gençliği ilgilendiren tüm konularda gençlik örgütlerinin söz ve karar sahibi olması sağlanmalıdır.

— İlerici düşünce ve eylemlerinden ötürü mahkum edilenler salıverilmeli, hücre hapisi kaldırılmalı, ceza ve tutukevlerindeki hertürlü insanlık dışı baskı ve uygulamalara son verilmelidir.

— Çocuk yaştaki tutuklu ve hükümlüler ayrı yasal statüye tabi tutulmalı, bedensel ve zihinsel gelişmelerini sağlayacak eğitim ve sosyal imkânlara sahip kurumlarda barındırılmalıdır.

— Orduda erlerin şöven, militarist bir ruhla eğitilmelerine, üzerlerindeki insanlık dışı baskılara son verilmeli, siyasi hayata katılmalarını engelleyen anti demokratik yasa ve maddeleri iptal edilerek, her türlü siyasi örgütlenme hakkı da dahil olmak üzere düşünce hak ve özgürlükleri yasalarla garanti altına alınmalıdır.

— Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etme hakkı tanınmalı, Kürt ulusuna, ulusal ve dini azınlıklara karşı uygulanan ırkçı şoven, militarist baskılara, soy kırmaya yönelik girişimlere, asimilasyon politikasına derhal son verilmelidir.

— Fırsat eşitsizliğine hayır! Eğitimde, kültürde,

meslekte çalışmada seyahatta ve sporda bütün gençlere fırsat eşitliği sağlanmalıdır.

— Tüm gençliğin parasız olarak yararlanacağı yaygın sportif, kültürel, sosyal tesisler oluşturulmalı, silahlanma giderleri bu alanlara harcanmalıdır.

— Çocukların Sömürülmesine hayır!

— Tüm Gençliğe eğitim ve iş olanağı sağlanmalı, çalışan gençlere iş bulunması garanti altına alınmalıdır.

— Faşist Yuvalar Dağıtılsın!
Gençliğin can güvenliğini tehdit eden gizli - açık tüm faşist örgütlenmelerin üstüne yürünmeli, Mit dağıtılmalı, işkencecilerden hesap sorulmalıdır.

— Sporda uyutma ve sömürüye son!
Profesyonel spor kaldırılmalı sportif faaliyetler kitlelerin fiilen katılmasına yönelik olmalıdır.

— Ülkede okuma yazma bilmeyen tek bir kişi bile kalmayacak bir şekilde tüm olanaklar seferber edilmeli, paralı eğitim tümüyle kaldırılmalıdır.

— Kültür ve eğitim alanında Helsinki Anlaşmasının gereği yerine getirilerek sosyalist ülkelerle, dünyadaki diğer devrimci demokratik rejimlerle ve uluslararası kurumlarla etkin bir alışveriş içine girilmelidir.

— Bir Mayıs Uluslararası İşçi günü, 10 Kasım Dünya Gençlik Günü, 17 Kasım Dünya Öğrenci günü, 10-17 Kasım Dünya Gençlik Haftası ve 8 Mart Kadınlar günü olarak yasallaştırılmalıdır.

İŞÇİ GENÇLİK

Kapitalizmin bol ve ucuz işgücüne olan ihtiyacı ço-

cuk işgücünün azgınca sömürülmesine yolaçmıştır. Aşırı kâr hırsıyla eşit işe düşük ücretle çalıştırılan çocuk işgücü kapitalistler için aranılan bir sömürü kaynağı olmuştur. Genç bir nüfusa sahip olan Türkiye'de, 12-19 yaş grubundaki toplam nüfusun dört milyonunu genç işçiler oluşturmaktadır. Bunların büyük bir kesimini çırak olarak adlandırılan çocuk yaştaki gençler oluşturmaktadır. Sosyal yapıları itibariyle işçi, yoksul köylü ve küçük esnaf sanatkâr kökenli olan genç işçiler eğitim olanaklarının olmayışı ve esasen ekonomik koşulların dayatması nedeniyle küçük yaşta çalışma hayatına atılmaktadır. Bu kesimi kapsayan çıraklık kurumu okul eğitimine alternatif haline getirilmiştir. Çocuk ve genç işçilerin çalıştırıldığı alanlar iş yasası kapsamındaki çeşitli iş yerleri ve ağırlıkla küçük sanayi işletmeleriyle esnaf ve zanaatkârların yanıdır. Küçük esnaf ve zanaatkâr çıraklığı çıraklık yasası hükümlerine bağlanmakta, zanaat öğrenimi adı altında çocuk işgücünün sömürülmesi ve büyük işletmelere işçi yetiştirilmesi yasallaştırılmaktadır.

Çocuk ve genç işçilerin yaygın olarak çalıştırıldıkları bir başka alan ise, iş hanı biçimindeki belirli bölgelerde yoğunlaşan ticaret ve imalat işyerleridir. Sözkonusu yerlerde çocuklar karın tokluğuna sabahtan akşama çalıştırılmakta üstelik çalışma koşullarını ve haklarını garanti edecek, işverenle ustalarına karşı bağlayıcı herhangi bir sözleşme ya da benzeri yasal önlem bulunmamaktadır. Dayak, angarya ve küfür bedensel ve ruhsal gelişimlerinin en önemli evresinde onları ezmektedir. Çırak dahi sayılmayan bu kesim hiç bir yasal statüye bağlı bulunmadığından bu konuda resmi verilere de raslamak mümkün değildir. Ancak tüm çalışanlara sendika sigorta hakkı mücadelesi çocuk denilecek yaşta sömürünün ağına düşen bu kesimi de kapsar.

Çocuk emeği burjuvazinin sömürü ve kâr hırsına sunulurken gelişme çağının gerektirdiği asgari önlemler dahi alınmamaktadır. İşçi sağlığı, iş güvenliği ve işyeri koşulları açısından dayanılmaz bir yaşantı sürdüren genç işçiler sosyal güvenlik kapsamına da dahil edilmemektedir. İş kazasına ustasından daha yakın olan, işgücünü sattığı halde karşılığını eşit işe eşit ücret esasında alamayan genç insanların çalışma koşulları gerektiği gibi denetlenmemektedir. Üstelik üretime doğrudan katılan gençlere çıraklık statüsü getirilerek çoğu ağır işçi olan çocuk yaştaki genç işçilerin «Öğrenci» oldukları yasal hükme bağlanmaktadır.

Tekel egemenliği altında giderek daha büyük miktarda genç iş gücü daha küçük yaşlardan itibaren üretim sürecine girmektedir. Daha ucuz işgücü peşindeki sistemin doğal ürünü olan işsizlik pekçok gencin sefalete düşmesine nedendir. İş bulabilenlerin de çalışma koşulları ve maddi gelirleri son derece yetersiz düzeydedir. İşçi gençliğin küçük bir kesimi yasal işçi statüsü altında mevcut sendika ve sigorta haklarından yararlanmakla birlikte büyük çalışan gençlik yığınları tüm haklardan yoksun ağır koşullar altındadır. Çıraklık statüsüyle yasallaştırılan bu durum, işçi sınıfının objektif olarak bir parçası olan genç ve çocuk yaştaki işçilerin örgütlenmesi sorununu ön plana çıkarır. Genç işçi ve çıraklara daha doğru bir deyimle tüm genç işçilere sendika sigorta haklarının kazanılması temelinde mücadele verilerek uzanılmalı, örgütlü mücadeleye çekilmelidir. Ekonomik demokratik kitle örgütü olarak sendikalar hedeflenirken, Gençlik Birliği kendi örgütsel faaliyetinin bir parçası olarak sendikalaşma mücadelesine önderlik eder. Yerel ve birim örgütler vasıtasıyla ekonomik demokratik mücadelesini yönlendirirken, aynı zamanda

genç işçileri Gençlik Birliği saflarına kazanmaya çalışır. Dağınık ve küçük işyerlerinde çok çeşitli işkollarında yeralan gençlerin somut sorunları da temelde aynı olmakla birlikte önemli farklılıklar taşımaktadır. Örgütlenme faaliyetinde bunları gözönünde tutmak gerekir.

— 16 Yaşından küçük çocukların çalıştırılması yasaklanmalı, okul eğitimi sağlanmalıdır.
— 16 - 20 Yaş arasındaki gençlerin işgünü 6 saatle sınırlandırılmalı, ücret kısıtlamasına gidilmemelidir. Bu yaştaki gençlerin sağlıksız sanayi dallarında, madenlerde, ağır işkollarında ve gece işyerinde çalıştırılması yasaklanmalıdır.
— Hafta tatili tüm işkollarında 2 güne çıkarılmalıdır.
— Genç işçiler için yıllık izin en az birbuçuk ay olarak saptanmalıdır.
— Genç işçilerin yıllık izinleri süresinde yararlanacakları dinlenme tesisleri devletçe kurulmalı, genç işçilerin yıllık izin giderleri işverence karşılanmalıdır.
— İşyeri koşulları işçi temsilcileri ve uzmanlardan oluşan bir ekip tarafından denetlenmelidir.
— İş müfettişliği tüm ücretli çalışmayı kapsamalı, Çalışma Bakanlığının emrinden çıkarılarak maaşları devlet tarafından ödenen işçi örgütlerinin seçtiği kişilerden oluşmalıdır.
— İşçi sağlığı ve işçi güvenliği için gereken tüm koruyucu araç ve gereçler işveren tarafından ücretsiz olarak verilmelidir.
— Genç işçilerin ücretsiz mesleki eğitimleri masrafları işverene ait olacak biçimde devletçe sağlanmalıdır.
— Gelişme çağındaki genç işçilerin iş günü dahi-

lindeki gıda ihtiyaçları işveren tarafından ücretsiz sağlanmalı, besinler uzmanlar tarafından tetkik edilip denetlenmelidir.

— Genç işçiler tüm sigorta kollarından yararlanmalıdır.
— Tüm genç işçiler yaşlarından ötürü uygulanan olumsuz ayrıcalıktan çıkarılmalı, eşit işe eşit ücret ödenmelidir.
— Genç işçileri işçi saymayan, sendika ve sigorta haklarından yoksun bırakan çıraklık statüsü kaldırılmalıdır.
— Usta çırak - kalfa ilişkisini kalıcılaştıran çıraklık statüsünü yasallaştıran çıraklık yasası demokratikleştirilmeli, giderek kaldırılmalıdır.
— 274 sayılı Sendikalar Yasası ile yasaklanan sendikalaşma hakkı tüm genç işçilere tanınmalıdır.

KÖYLÜ GENÇLİK

Nüfusunun % 60'ı kırsal alanda yaşayan Türkiye'de köylülük sınıflar mücadelesindeki yeri ve önemine karşılık özellikle örgütlülük düzeyinin düşüklüğüyle dikkat çekmektedir. Kırsal nüfusun çok büyük bir kesimi az topraklı ve topraksız köylülerden oluşmaktadır. Tarıma da egemen olan kapitalist üretim ilişkileri altında, tekelci dönemde mülksüzleşme hızlanmakta, diğer yandan varlığını sürdürmekte olan prekapitalist kalıntılar ortakçılık, yarıcılık vb. biçimlerde köylülüğün katmerli sömürüsüne neden olmaktadır. Kırsal nüfusun % 8'ini oluşturan büyük toprak sahipleri tarımsal gelirin % 52'sini alırken geriye kalan ezici çoğunluk ancak % 48'ini alabilmektedir. Bu durum toprak dağılımındaki dengesizliğin ve sınıfsal saflaşmanın bir sonucudur. Üstelik kırsal nüfusun yaklaşık 1/3'i tümüyle topraksız köylülerden oluşmaktadır. Ortakçı, kiracı ya da geçici işçi olarak çalışan

ve çok küçük mülkiyete sahip oldukları için hemen hemen aynı konumu paylaşan Yoksul köylüler işçi sınıfının temel müttefiki olarak sınıflar mücadelesinde yer alırlar. Devlet eliyle uygulanan tarım kredileri, tarım ürünlerini destekleme ve taban fiyatları politikası da özünde büyük toprak sahipleri yararına işletilmekte tekellerin tarım üzerindeki denetimi bu yolla pekiştirilmekte, orta ve küçük köylülüğün yoksullaşması hızlanmaktadır. Artan hayat pahalılığı karşısında üretimde verimliliği artırmak için gereken gelişkin araç gereç vb - imkanlardan da yoksun bu kesimler arasında işsizlik ve geçici işsizlik nüfus artışı ve kapitalistleşme sürecine bağlı olarak yaygınlaşmaktadır. Köylü gençliğin durumu köylülüğün sınıfsal konumu içerisinde değerlendirilir. Özellikle küçük aile mülkiyetine bağlı köylü gençler ekonomik baskının yanısıra çeşitli gerici ve tutucu şartlanmalar altında ezilmektedir. Kırsal alanda eğitim, sağlık ve diğer sosyal imkanların yetersizliği durumu daha da ağırlaştırmaktadır. Bugün 12-14 yaş grubundaki çocuk işgücünün % 89'u, 15-19 yaş grubundakilerin ise % 71'i tarım kesiminde çalışmakla birlikte işçi gençliğin kısıtlı ekonomik - demokratik hak ve özgürlüklerine dahi sahip bulunmamaktadır. Dinci, gerici ve feodal baskılar, mülkiyet bağları, eğitimsizlik genelde köylülüğün örgütlenme alanındaki geriliği nedeniyle köylü gençlik örgütlenmesi yok denecek kadar geri düzeydedir. Gerici geleneklere bağlı olarak çocuk yaşta görücü usulü ve başlık parası sistemiyle evlenmeler köylü gençlerin sosyal yaşamlarında ağır bunalımlar yaratmaktadır. Genel olarak eğitimdeki fırsat eşitsizliğinin en bariz biçimde görüldüğü kırsal kesimde tarımda üretici güçlerin gelişmesine yönelik tarımsal mesleki eğitim ve öğretim de hayata geçirilmemiştir. Sınıfsal konumları itibariyle objektif olarak

egemen sınıflarla çıkar çatışması içerisindeki köylülüğün ve onun bir parçası olarak köylü gençliğin yeri proletaryanın yanıdır. Köylülüğün ekonomik - demokratik örgütlenmelerinin, geliştirilmesi, köylü gençliğin de mücadeleye sağlıklı bir biçimde katılımına önemli bir adım teşkil edecektir. Bunun yanında Gençlik Birliği'nin, kır emekçisi gençlerin ileri unsurlarını örgütleyerek onların gençlik hareketi içerisinde aktif bir güç haline gelmelerini sağlaması gerekir. Gerici ideoloji ve şartlanmaların köylü gençlik üzerindeki büyük etkisini kırmak, onların ekonomik sorunlarından çıkarak siyasi bilinç kazanmalarını hızlandırmak, Gençlik Birliği'nin özel bir yayın ve örgütlenme faaliyetiyle köylü gençliğe uzanmasını zorunlu kılar. Komsomol'un örgütsel kolları içerisinde yerel örgütlenmeler köylü gençlik büroları vb. biçimleri hayata geçirir. Birleşik Gençlik Cephesinde önemli bir yeri olan köylü gençliğe sosyalist hareketin önderliğini sağlamak Gençlik Birliği'ne düşer.

— Köylülüğün demokratik örgütlenmeleri üzerindeki gerici baskı ve uygulamalara derhal son verilmelidir!

— 7 milyon tarım proleterini ilgilendiren tarım iş yasası derhal çıkartılmalı, tarım işçileri sosyal güvence altına alınmalı, tarım sigortası yasası çıkartılmalıdır.

— Eğitimde fırsat eşitliği sağlanmalı, kırsal alanda eğitim olanakları artırılmalıdır.

— Tarım meslek liseleri geliştirilmeli ve sayıları artırılmalıdır. Bu okullarda kooperatifleşme, ve tarımda üretici güçlerin gelişmesine yarayacak yaratıcı ve üretken bir eğitim uygulanmalıdır.

— Köylü Gençliğin sağlık, kültür ve tüm sosyal imkânlardan parasız yararlanması sağlanmalı, bu

doğrultudaki tesisler kırsal alanda yaygınlaştırılmalıdır.

— Din kursları yasaklanmalı yerine okuma yazma ve mesleki eğitim kursları açılmalıdır.

— Köylü genç kız ve erkeklerin çocuk yaşta evlenmeye zorlanmaları yasaklanmalı, evlenme yaşı en az 17 olmalıdır.

— Köylü genç kız ve erkeklerin kendi rızaları dışında evlenmeye zorlanmaları yasaklanmalı, başlık parası vb. uygulamalar kesinlikle engellenmeli, genç kızların zaten kısıtlı olan eğitim olanaklarını ortadan kaldırmaya yönelik tutuculukla mücadele edilmelidir.

— Radyo televizyon vb. yayın araçlarında kırsal alanda halkın kültürünü ve mesleki becerilerini geliştirecek yayınlara ağırlık verilmeli, bunlar köylülüğün ekonomik - demokratik örgütlenmeleriyle işbirliği içinde düzenlenmelidir.

ÖĞRENCİ GENÇLİK

Bir bütün olarak öğrenci gençlik, içinde bulunduğu sınıfsal bağlantılar ve üretimde yer alacağı konumuyla küçük burjuva aydın karakteri gösterir. Bu nedenle emperyalizme, faşizme ve tekelci kapitalist düzene karşı objektif bir tavır içerisindedir. Egemen sınıfların eğitim politikası, emperyalist kültürel yozluk ve siyasi baskılar politik duyarlılığı yüksek olan bu kesimin düzene karşı tepkisinde önemli etkenlerdir. Doğrudan karşı karşıya olduğu işsizlik ve geleceğe güvensizlik öğrenci gençliğin hızla proletarya yanında saf tutmasına yol açar. Özel olarak öğrenci gençliğin sorunları ağırlıkla eğitim sorunları olarak karşımıza çıkmaktadır. Tüm gençlik kesimlerinin devrimci eğitimi sorunu bizzat Gençlik Birliği'nin

özel bir görevi olarak ayrıca ele alınmakla birlikte mevcut resmi eğitim kurumlarındaki gençliğin akademik - demokratik sorunları acil demokratik hedefler içerisinde değerlendirilir. Gerek eğitimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin aldığı boyut, gerekse öğrenci gençliğin akademik - demokratik mücadelesi konusundaki deney birikimi nedeniyle bu konuda daha zengin veriler mevcuttur. Konumlarındaki özgüllük nedeniyle öğrenci gençliğin iki ana kesimde incelenmesi gerekir :

ORTA ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

Orta öğrenim gençliği yüksek öğrenim gençliğine kıyasla demokratik mücadelesi ve örgütlenmesi daha zayıf olan bir kesimdir. Orta öğrenim gençliği bir yandan çağdışı bir eğitime tabi tutulmakta, öbür yandan gerici disiplin yönetmelikleriyle baskı altına alınmaya çalışılmaktadır. Tüm sınıf ve tabakalardan gençler bu kesim içerisinde yer alırlar. Okullaşma oranı orta okullarda % 36, liselerde ise % 15 civarındadır. Yani orta öğrenim görecek yaştaki gençlerin büyük çoğunluğu bu imkândan mahrum durumdadırlar ve bunlar ezici bir çoğunlukla çiftçi ve işçi çocukları yani emekçi ailelerin çocuklarından oluşmaktadır. Emekçi aile çocuklarının büyük bir kısmı da yazları tarlada, fabrikalarda ya da muhtelif işyerlerinde çalışmakta, doğrudan üretime katılmaktadırlar.

Meslek okullarında emekçi aile çocuklarının oranı diğer ortaöğrenim kurumlarındakinden daha yüksektir. Meslek okulu öğrencileri çoğunlukla doğrudan doğruya üretim süreci içerisinde yer almakta, gerek bütün öğrenim yılı boyunca atelye saatlerinde gerekse yazın stajlarda ağır bir sömürüye tabi tutulmaktadırlar. İşgüvenlikleri, sigorta hakları yoktur, işkoşulları çoğunlukla el-

verişsizdir ve emeklerinin karşılığında ya hiçbirşey ödenmemekte ya da gülünç denecek bir ücret ödenmektedir. Bedensel, kültürel ve sosyal gelişimlerini sağlayacak düzenlemeler ve tesisler yoktur. Aldıkları mesleki eğitim yetersiz ve yeteneklerini geliştirmekten uzaktır.

Genel olarak tüm orta öğrenim gençliğinin önünde önemli sorunlar vardır. Eğitim çağdışı, gerici ve hayattan kopuk bir nitelik taşımakta, gençliğe fazla birşey kazandırmamaktadır. Öğrencilerin fiziksel ve kültürel gelişimleri doğrultusunda adım atılmamaktadır. Orta öğrenimli gençler geleceğe güvensizlikle bakmakta ancak çok küçük bir kesimi üniversiteye girebilirken, önemli bir kesimi işsizler ordusuna katılmaktadır.

Ortaöğrenim gençliğinin can güvenliği, öğrenim özgürlüğü tehdit altındadır. Faşistlerin bir çok ortaöğrenim kurumları üzerindeki işgalleri sürmektedir. Onun dışındaki okullara ise örgütlü faşistler sürekli olarak saldırmakta ve öğrencilerin can güvenliğini ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar. Buna karşılık öğrecilerin demokratik örgütlenmeleri gerici disiplin yönetmelikleri tarafından yasaklanmakta, faşist baskılara ya da idarenin anti - demokratik uygulmalarına karşı mücadele verenler cezalandırılmaktadır.

— Gençlerin işsizler ordusuna katılmasına yol açan hayattan kopuk, burjuvazinin çıkarları doğrultusunda gelişen eleyici eğitim sistemi yerine gençleri üretimin temel dallarında bilgi sahibi yapacak, üretkenliğini, enerjisini ve yaratıcılığını serbestçe geliştirebilecek bir eğitim uygulanmalıdır.

— Eğitimde ırkçı, şöven anti - sovyetik, anti - komünist ögelere ve savaş kışkırtıcılığına son veril-

meli, ders kitapları çağdaş bir öze kavuşturulmalıdır.

— Ders kitapları emperyalist ve gerici özden arınmış bir biçimde öğretmen öğrenci ve öğrenci velilerinin demokratik kitle örgütlerinin ağırlıklı katılımı ile hazırlanmalı, tüm öğrencilere ücretsiz kitap sağlanmalıdır.

— Gerici disiplin yönetmeliğine hayır!

— Ortaöğrenim gençliğinin hertürlü örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan engeller kaldırılmalı, öğrencilerin siyasi faaliyetlerinden dolayı baskı ve ceza görmelerine son verilmelidir.

— Okullarda tüm öğrencilerin doğal üyesi oldukları birim örgütlenmeler yasallaştırılmalı, eğitim sorunlarının çözümüne öğrencilerin bu örgütler vasıtasıyla doğrudan katılması sağlanmalıdır.

— Ortaöğrenim gençliğinin fiziksel ve sosyal gelişimini sağlamak için gereken sportif, kültürel tesisler çoğaltılmalı, tüm öğrencilerin yararlanabileceği hale getirilmelidir.

— Bilimsel teknik eğitimin gereklerine uygun olarak laboratuvar, kitaplık ders araç ve gereçleri tüm ortaöğrenim kurumlarında yeterli biçimde sağlanmalı, öğrenim giderleri parasız karşılanmalıdır.

— Orta öğrenim gençliğinin parasız sağlık hizmetini sağlıyacak yaygın mediko - sosyal sistemler oluşturulmalıdır.

Eğitimde fırsat eşitliği!

— ÜSS aldatmacasına son verilmeli, meslek okulları mezunları dahil tüm ortaöğrenim kurumları mezunlarına yüksek öğrenim hakkı tanınmalıdır.

DÜŞTAV

— Özel dersane, üniversite hazırlık kursları sömürüsüne son verilmeli, tüm öğrencilerin sınava hazırlanması ortaöğrenim kurumlarınca sağlanmalıdır.

— Özel ve paralı eğitim tümden kaldırılmalıdır.

— Öğretmen ve okul dağılımında bölgesel dengesizliğe son verilmelidir.

— Başta Kürt Gençliği olmak üzere herkese anadilinde öğrenim yapma imkânı sağlanmalıdır.

— Ortaöğrenimde sınavlar ve not verme sistemi baskı ve yarışma aracı olmaktan çıkarılmalı, değerlendirmeler sadece teşvik mahiyetinde olmalıdır.

— Meslek okullarında atelye ve staj sömürülerine son verilmeli, öğrencilerin üretime katıldıkları süre boyunca en az asgari ücret verilmelidir.

— Üretime doğrudan katılan meslek okulu öğrencilerinin işgüvenliği, ve işyeri sağlık koşulları garanti altına alınmalı, sendika - sigorta hakları tanınmalıdır.

— Orta öğrenimde parasız yatılı vb. yöntemlerle yürütülen asimilasyona son verilmeli, parasız yatılı okullar yerine herkesin anadilinde öğrenim yapabildiği bölge okullarında okuyan öğrencilerin ihtiyaçlarının parasız karşılandığı yurtlar açılmalıdır.

— Kız meslek ve sanat okulları kaldırılmalı tüm eğitim kurumları kız erkek ayırımı gözetmeden karma okullar haline getirilmelidir.

YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİ

Gençlik hareketinde politikleşme ve örgütlenme düzeyi en yüksek olan Yüksek Öğrenim gençliği de emperyalizme bağımlı tekelci kapitalist düzenin her alanda doğrudan baskılarıyla karşı karşıyadır. Eleyici eğitim sistemi içerisinde yüksek okullara girebilmek ya ayrıcalıklı bir kesimin çocuklarına ya da olanaklarını zorlayabildiği ölçüde engelleri aşabilmiş sınırlı sayıdaki gence nasib olmaktadır. Buna rağmen burjuvazinin teknik ve bürokratik kadro ihtiyacına uygun olarak yetiştirilmek üzere yüzbinlerce genç «eğitim» yarışını yüksek okullarda sürdürmektedir. Ağır akademik ve siyasi baskılar altında büyük bir kesimi beslenme, barınma ve eğitim giderlerini karşılayacak maddi olanaklardan yoksun bir halde, düzenin uysal köleleri olmak için yetiştirilmeye çalışılmaktadır. Mevcut gerici idari ve akademik hükümlerle yüksek öğrenim kurumları siyasi iktidarların her türlü emellerine açık bir durumdadır.

Yüksek öğrenim gençliğinin sınıfsal konumu ve aydın karakteriyle hızla politikleşmesi, üzerlerindeki siyasi baskı ve gerici uygulamaların artmasına neden olmaktadır. Akademik - demokratik kitle örgütleri bir ölçüde gelişmiş olmasına rağmen, öğrenci gençlik içerisindeki revizyonist, oportünist kimi siyasi eğilimlerin grupçu tutumları nedeniyle gereken yığınsallık, yaygınlık ve merkezi birlikten yoksundur. Gençlik Birliği'nin yüksek öğrenim gençliği içerisindeki en önemli görevlerinden biri de öğrenci birim örgütlerini geliştirip güçlendirmek ülke çapında federasyon tarzında öğrenci gençliğin merkezi akademik - demokratik kitle örgütünü yaratmak doğrultusunda mücadele etmektir. Bunun önündeki burjuvazinin ve grupçu eğilimlerin çıkardığı engellerin aşılması, yüksek öğrenim gençliğini bağımsızlık - demokrasi -

sosyalizm mücadelesine daha sağlıklı ve geniş çapta katabilmek için zorunludur.

Küçük burjuva sınıf karekterinin ağır basması nedeniyle öğrenci gençlik çeşitli sapmaların yeşermesine elverişli bir alandır. Diğer yandan burjuvazinin yaygınlaştırdığı sınıf atlama eğilimleri ve ideolojik kültürel yozluk öğrenci gençliğin mücadeleye çekilmesinde çeşitli engelleri oluşturur. Bütün bunlara rağmen devrimci öğrenci hareketi geniş ve güçlü bir potansiyele sahiptir ve çıkarlarının işçi sınıfından yana olduğunu kavrayan gençlerin sayısı hızla artmakta, faşizme, emperyalizme, tekellere karşı mücadelede saf tutmaktadırlar. İçinde bulunduğu yaş grubundaki gençlerin % 6'sını oluşturan Yüksek Öğrenim Gençliği henüz büyük ölçüde aydın kesimlere dayanan devrimci harekete çok sayıda kadro vermiştir. Ancak bu durum öğrenci gençliğe öncülük misyonları yüklemeye çalışan anlayışları kesinlikle haklı çıkarmaz. Kuşkusuz hangi sınıfsal kökenden gelirse gelsin işçi sınıfı siyasi hareketine katılan unsurlar sınıfsal kökenlerini inkâr ederek proletarya ideallerini tümüyle benimsemişlerdir. Bu olgu işçi sınıfı siyasi hareketinin kadrolar ve yığınlar ölçeğinde proletaryaya malolmasıyla daha sağlıklı temellere kavuşacaktır.

Yüksek öğrenim gençliği içinde yaşadığı ağır koşullar dışında okulu bitirdikten sonra da ekonomik sıkıntılar ve işsizlik tehlikesiyle karşı karşıyadır. Öğrencilerin yaratıcılık ve yeteneklerini geliştirmeye yönelmek yerine bürokratik ve teknik mekanizmanın uyumlu bir parçası olarak yetiştirmeyi hedefleyen yüksek öğrenim sistemi, toplumumuzda diplomalı işsizlerin hızla çoğalmasına yol açmaktadır. Emperyalist kültürel etkilerle körüklenen ahlaki düşkünlük ve toplumdan soyutlanma tehlikesi bu şartlara uygun bir ortam bulmaktadır. İdari

siyasi baskılar faşist saldırgalıkla bütünleşmekte, faşizme karşı mücadele yüksek öğrenim gençliğinin hayati bir sorununu oluşturmaktadır. Yurtlarda ve okullarda faşist işgallerin kırılması, jandarma - polis baskısının engellenmesi yüksek öğrenim gençliğinin can alıcı görevleri olarak önüne çıkmaktadır.

— Tüm yüksek öğrenim kurumları idari, mali ve akademik özerkliğe kavuşturulmalı, siyasi iktidarların bu kurumlar üzerindeki baskılarına son verilmelidir.

— Üniversiteler yasası demokratikleştirilmeli, tüm yüksek öğrenim kurumları özerk ve eşit konumda demokratik bir yasal statüye bağlanmalıdır.

— Tüm eğitim kurumlarındaki jandarma ve polis karakolları kaldırılmalı, öğrenciler üzerindeki baskılara son verilmelidir.

— Öğrencilerin siyasi çalışma ve örgütlenmesi üzerindeki tüm engeller kaldırılmalı bu nedenle öğrenciler üzerinde yurtlardan atılma, ve akademik engeller gibi baskılara son verilmelidir.

— Tüm öğrencilerin üyesi oldukları akademik - demokratik birim örgütler öğrenci temsilciliği kurumları biçiminde yasal statüye kavuşturulmalı, öğrencilerin bu örgütler aracılığıyla kendilerini ilgilendiren tüm düzenlemelerde ağırlıkla söz sahibi olması sağlanmalıdır.

— Yüksek öğrenimde gizli açık paralı eğitime son verilmeli, eğitim gereksinmeleri parasız sağlanmalıdır.

— Öğrencilerin eğitim kurumlarındaki bilimsel - teknik araç - gereç ve uygulamalı eğitim olanakları geliştirilmeli, üretime katıldığı staj vb. du-

rumlarda sigortalı işçi statüsü uygulanmalıdır.

— Yabancı dilde eğitim kaldırılmalı, yerel koşullara göre eğitim dili Türkçe ve Kürtçe olmalıdır.

— YAY - KUR, Önlisans vb. aldatmacalara son verilmeli, buralarda okuyan öğrencilerin hakları saklı kalmak kaydıyla, üretken mesleki eğitim kurumlarına dönüştürülmelidir.

— Öğrenci temsilciliği, öğretim üyeleri ve velilerin demokratik kitle örgütleri temsilcileri yüksek öğrenim kurumlarındaki işçi temsilcileriyle birlikte yüksek öğrenim kurumlarının yönetimlerine ağırlıkla ve eşit oy hakkıyla katılmalıdır.

— Yurtlar üzerindeki siyasi iktidarların Kredi ve Yurtlar kurumu eliyle uyguladıkları denetime son verilmeli, tüm yurtlar yüksek okullara bağlanmalıdır.

— Yurtların yönetimi okulların yönetiminde olduğu gibi öğrenci ve işçilerin katılımıyla gerçekleştirilmelidir.

— Kredi ve burslar ihtiyaç duyan tüm öğrencilere koşulsuz sağlanmalı, hayat pahalılığının artışına paralel olarak öğrenci, öğretmen, veli temsilcilerinin belirleyici olduğu bir komisyon tarafından her yıl yeniden saptanmalıdır.

— Yüksek öğrenim kurumları bünyesinde zengin kütüphaneler, kültürel, sosyal ve sportif tesisler artırılarak tüm öğrencilerin kullanımına uygun hale getirilmelidir.

— Sosyalist ülkeler başta olmak üzere tüm ilerici ülkelerle öğrenim, staj, ihtisas, dinlenme kampları vb. nedenlerle öğrenci alışverişini engelleyen uygulamalara son verilmeli, bu tür ilişkiler geliştirilmelidir.

KÜRT GENÇLİĞİ

Türkiye özelinde büyük önem taşıyan ulusal soruna bağlı olarak ezilen ulusun gençliği ulusal baskı ve asimilasyon politikası altında katmerli sorunlarla karşı karşıya. Tarımda kapitalizmin göreceli olarak daha geri olduğu, diğer alanlarda da egemen sınıfların sistemli çabalarıyla geri bıraktırılan Türkiye Kürdistanı'nın koşullarında Kürt işçi - köylü - öğrenci gençliği birtakım özgül ulusal demokratik talep ve hedefler uğruna da mücadele etmek durumundadır. Kuşkusuz bu mücadeleyi tüm Türkiye Gençliğine maletmek, özellikle ezen ulusun gençlerindeki şöven şartlanma ve ulusal önyargıları kırmak zorunludur. Önceki kesimlerde ele alınan sorunlar Kürt Gençleri için de geçerlidir. Kürdistanda ekonomik koşulların geriliği yanında, eğitim ve öğrenim durumları da çok kısıtlıdır. İlkokul çağında olan Kürt çocuklarının yarıdan fazlası okula gidememekte, mevcut öğrenim kurumları bina araç - gereç ve öğretmen kadroları açısından son derece yetersiz kalmaktadır. Üstelik kendi ana dilinde eğitim yapma olanağı bulunmayan Kürt gençleri, gerici şöven eğitim sistemine zorla tabi tutulmaktadırlar. Kürt dili ve kültürü üzerindeki baskılar nedeniyle ulusal değerlerine sahip çıkıp geliştirme imkânları çok dardır. Kürt ulusal kültürünün ilerici ögelerinin korunup geliştirilmesi devrimci - demokrat güçlere düşmektedir.

Yaşam koşullarının ağırlığı her alanda kendini göstermekte sağlık ve diğer sosyal hizmetler açısından da Türkiye Kürdistanı çok geri bir görünüm arzetmektedir. Deprem sel gibi doğal afetler, sosyal hizmetlerin kasıtlı olarak gereken ölçüde ulaştırılmamış olması nedeniyle kitlesel ölümlere yol açmaktadır. Soykırımına varan egemen sınıfların uygulamalarına ek olarak bu durum da toplu cinayetler anlamına gelmektedir.

Tekellerin ucuz iş gücü arayışları ve tarımdaki mülksüzleşmeye bağlı olarak her yıl binlerce Kürt genci iş aramak için batıya göçetmekte, çoğu geçici işlerde çalışarak yılın büyük bir döneminde işsiz kalmaktadırlar. Tüm bu sorunların çözümü Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkına sahip olması ve sömürü düzenine son verilmesi ile çözülebilecektir. Ancak bu doğrultudaki güncel görevler yerine getirilmeli, birtakım demokratik hak ve taleplerin kazanılmasına çalışılmalıdır. Prekapitalist ilişkilerin yaygınlığı da bir diğer önemli sorundur. Özellikle üst yapıda yaygınlığını sürdüren feodal ilişkiler, aşiret bağları, tutucu gelenekler Kürt gençliğinin sorunlarını artırmaktadır. Kürt ulusal demokratik gençlik hareketini birleşik gençlik cephesine kazanmak, ileri unsurlarını Gençlik Birliği saflarında toplamak Gençlik Birliği bünyesindeki genç Türk ve Kürt militanların bu doğrultuda yürüteceği sağlıklı, güven verici politikaya bağlıdır. Sosyalist hareketin birliğine bağlı olarak, Kürt sosyalistlerinin gençlik hareketleriyle de birlik hedefi gözetilmelidir.

— Ulusların kendi kaderini tayin hakkı tanınmalıdır.
— Irk, dil, milliyet üstünlüğü gözeten gerici propaganda yasaklanmalıdır.
— Irkçı, asimilasyoncu eğitim sistemine son verilmelidir.
— Ana dilde öğrenim hakkı verilmelidir.
— Kürdistan'da Kürtçe eğitim yapan eğitim kurumları açılmalıdır.
— Kürt gençliğine Kürdistan'da iş olanakları sağlanmalıdır.
— Kürt gençliğinin örgütlenmesi üzerindeki baskılara son verilmelidir.

TÜSTAV

«Gençlik, öğrenci gençlik ve bilhassa işçi gençlik mücadelenin sonucunu belirleyecektir.» LENİN

TÜSTAV

20 TL.